

за единъ день, то ще да ги предадемъ на смъртъ, а това е подло и ниско. И така, ние трѣба да извършимъ тая нощъ оная работа, въ името на която сѣки изъ насъ са е заклѣлъ вече.

Сички.

Да бѣде така!

Улрихъ.

Сега сѣки отъ началниците трѣба да излѣзе предъ насъ и да каже онова, щото са е рѣшилъ да прави; а азъ ща да говора по-послѣ за студентите и за себѣ си.

(Хенрихъ Фрицларъ излиза на катедрата и размишлява съ прекръстени на корѣмътъ рѣце.)

САЛАДО (вика изъ сичкото си гърло).

Яката! Не чува са! Яката!

ФРИЦЛАРЪ (презрително и тържественно).

Достойни братия!

САЛАДО.

Много добре.

ФРИЦЛАРЪ.

Сичките хора знаятъ, че г. Саладо, или друго-яче нарѣченъ осуши шише, ма прислѣдва съ своите дързости още отъ онова време, когато той ходи цѣли шестъ мѣсѣца подъ прозорците на дѣщерите ми, безъ да обжрнатъ тие на него ни най-малкото внимание.

САЛАДО.

И една дума е достаточна да ви засрами, добро човѣче! Вашите любезни дѣщери, отъ баща прекрасенъ,